

ærede Medlem, at Landarbejderne ville deslet ikke komme til gode. Det er en ganske mærkelig Paastand. Det ærede Medlem saavel som hans Partifæller samt de ærede Medlemmer for Skjoldedelev (J. Nielsen) og Kjellerup (Anders Jensen) ere jo enige deri, at Landarbejderne ere hidtil blevne lønnede forholdsvis lavt, og deri ere vist ogsaa alle enige, men jo daarligere Vilkaar Landbruget arbejder under, des ringere maa man ogsaa gaa ud fra at Landbrugets Arbejdere blive lønnede. Altsaa, bliver der vedtaget Love, som komme til at gavne Landbrugerne, Agrarerne, ligger det dog nær at tænke, at de ogsaa ville komme til at gavne Landarbejderne i den Forstand, at disse ville kunne faa en højere Løn, end de hidtil have faaet. Landarbejderne kunne jo ikke i noget Tilfælde have Skade af Lovene, men der er jo dog for saa vidt megen Sandsynlighed for, at ogsaa de ville kunne høste Gavn af disse Love, hvis de blive gennemførte, idet der er Udsigt til, at deres Arbejde kan blive bedre betalt.

Det ærede Medlem oplyste os saa om, at Landejendommene ikke mere ere i Nedadgaaende, men at der derimod er Udsigt til opadgaaende Konjunkturer. Det er for saa vidt rigtigt, som Landbrugets Produkter jo for Tiden blive betalte godt, men det er netop et Bevis paa, hvilken Mistillid der er bleven til Landbruget her i Danmark, at dette ikke kan bevirke, at Landejendommene ere gaaede op i Pris, og det kan det ikke. Der er ganske vist hist og her blevet solgt Ejendomme, som have kostet det samme som tidligere og maaske en Kende mere; men i det store og hele, navnlig for de større Landejendomme, er Prisen sikkert ingenlunde opadgaaende, snarere nedadgaaende. Dette giver sig navnlig til Kende derved, at der vist neppe paa noget Tidspunkt har været flere Landejendomme til Salg end nu, og det skønt Landbrugsprodukterne ere i høj Pris. Dette er det allerbedste Bevis paa, at Landejendomsbesidderne netop trænge til den her foreslaaede Lettelse, som for Resten ikke bliver saa forfærdelig stor; kun for dem, der have overordentlig meget Hartkorn og skyldte bort, hvad disse Ejendomme tilnærmelsesvis ere værd, bliver der nogen, dog ikke saa overordentlig stor Lettelse. Men Forslagene gaa i den Retning, som netop Agrarerne have talt saa meget om, at øve Retfærdighed til alle Sider.

For øvrigt er det et mærkværdigt Træf, at der i forrige og maaske ogsaa i

denne Uge paa den tyske Rigsdag har været agrariske Lovforslag til Behandling. Det ærede Medlems Meningsfælle dernede, Bebel, har netop holdt store Taler dernede; men hvis det ærede Medlem vil sammenligne de tyske Agrarers Fordringer med de danske Agrarers, maa det ærede Medlem være overordentlig glad ved at leve her i Danmark mellem de danske Agrarer i Stedet for mellem de tyske Storaagrarer og Junkere; thi der er lige saa stor Forskel paa deres Forlangender som paa Nat og Dag. Det vilde derfor glæde mig meget, om det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vilde erkende, at de danske Agrarers Fordringer og Ønsker ere saa moderate, som det vel kan forlanges. Dette ved Toldpaalæg at fordyre alt, hvad Befolkningen, navnlig Arbejderbefolkningen, skal leve af, er noget helt andet end det, man ønsker her hjemme. Ganske vist er der her i Landet en lille Klat Agrarer, som ønsker noget i den Retning, som de tyske; men de betyde heldigvis ikke ret meget. Vi ere alle enige om, at Landbotoldbeskytterne ikke hidtil og forhaabentlig heller ikke i Fremtiden ville formaa noget i Retning af at faa deres Fordring gennemført. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at det danske Folketing skulde komme saa vidt, at det lagde Skat paa den Slags Varer, som de nu ville lægge Skat paa eller forøget Skat paa der nede i Tyskland. Jeg har det Haab, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil komme til Erkendelse af, at han staar de danske Agrarer saa nær, at han godt kan unde dem det, der her foreslaas. Og hvis hans Parti vil være med dertil, vil der blive temmelig stor Enighed i Folketinget om at gennemføre disse Lovforslag saa hurtigt som muligt.

Slengerik: Naar der her i Folketinget i disse Dage er holdt mange og lange Foredrag om den foreliggende Sag til Trods for, at denne Sag i de senere Aar har været ret meget omtalt paa Rigsdagen, ligger det vist i, at Meningerne om, hvordan en god Skattereform bør være, endnu ikke ere ganske afklarede. Jeg tror i Virkeligheden, at der endnu er længere til at naa et godt solidt Grundlag for en Skattereform, end man mener. Man kan snarere sige, at Forhandlingerne have haft en stærk Smag af Ønsket om at faa Ende paa de lange Skattelovsforhandlinger, der have været drevne i mange Aar, og faa Ro i Landet; de have i mindre Grad tydet paa en absolut Over-